

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: I. V.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, adresa pro doručování: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2003, č. j. OAM - 3049/VL - 14 - SE01 - 2000, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 10. 2004, č. j. 8 Az 196/2003 - 49,

### takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

### Odůvodnění:

Žalobce (dále též „stěžovatel“) se žalobou u Městského soudu v Praze domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2003, č. j. OAM - 3049/VL - 14 - SE01 - 2000, kterým bylo rozhodnuto o neudělení azylu stěžovateli podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně se žalobou požádal o ustanovení právního zástupce.

Městský soud v Praze žádost o ustanovení zástupce pro žalobní řízení usnesením ze dne 21. 1. 2004, č. j. 8 Az 196/2003 - 27, zamítl. V odůvodnění uvedl, že zákon vyžaduje jako jednu z podmínek pro vyhovění návrhu skutečnost, že ustanovení zástupce je třeba k ochraně práv žadatele. Ze spisového materiálu podle soudu vyplývá, že podaná žaloba má zákonem požadované náležitosti, zejména návrh obsahuje označení napadeného rozhodnutí, obsahuje důvody a námítky, které žalobce k podání návrhu vedly, obsahuje i návrh výroku rozsudku. Stěžovatel tedy podle soudu učinil vše, co mohl podle právních předpisů učinit k ochraně svých práv, dostatečně kvalifikovaným způsobem se obrátil na soud

a v řízení před soudem není právní zastoupení žalobce již povinné. Proto podle soudu není dána podmínka potřeby k ochraně práv žalobce.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel včasnou kasační stížnost, v níž požádal o ustanovení zástupce. Proto Městský soud v Praze vyzval stěžovatele v řízení podle § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), aby zaslal soudu vyplněný formulář k prokázání osobních a majetkových poměrů. Jelikož z odpovědi stěžovatele nemohl soud posoudit, zda splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, žádost usnesením ze dne 15. 10. 2004, č. j. 8 Az 196/2003 - 49, zamítl.

I proti tomuto usnesení brojí stěžovatel kasační stížností, která je tak předmětem rozhodování Nejvyššího správního soudu v tomto řízení.

Kasační stížnost není přípustná.

Mezi náležitosti kasační stížnosti patří podle § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání také důvody, pro které stěžovatel rozhodnutí krajského soudu napadá. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být stěžovatel podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzván k doplnění podání.

Kasační stížnost však lze podle § 103 odst. 1 s. ř. s. podat jen z důvodů zde uvedených. Opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., je taková kasační stížnost podle § 104 odst. 4 téhož zákona nepřijatelná. Nepřijatelnou kasační stížnost pak soud podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne.

V dané věci je kasační stížnost odůvodněna tak, že stěžovatel nesouhlasí s napadeným usnesením Městského soudu v Praze ze dne 15. 10. 2004, neboť se v průběhu azylového řízení několikrát změnil azylový zákon a v důsledku špatné znalosti českého jazyka neměl možnost tyto změny prostudovat. Kasační stížnost je tak opatřena důvodem, splňuje také další náležitosti stanovené zákonem, protože nebylo třeba stěžovatele vyzývat k odstranění vad podání podle § 106 odst. 2 s. ř. s.

Uvedený důvod však nesměruje ani proti posouzení právní otázky soudem, ani se jím nenamítají vady řízení před správním orgánem či soudem. Nelze jej podřadit pod žádný z důvodů uvedených v § 103 s. ř. s. Protože se opírá o jiné důvody, než jsou zde uvedené, je nutné tuto kasační stížnost kvalifikovat podle § 104 odst. 4 s. ř. s. jako nepřijatelnou a ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. ji odmítnout. Ostatně je třeba připomenout, tak jak uvádí Městský soud v Praze, že zastupování žalobce advokátem v řízení o žalobě není povinné.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdlil  
předseda senátu